

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/102/2019
Identifikačné číslo spisu: 1109208705
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1109208705.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: KK KUBANKA, spol. s r.o., so sídlom Sedmokrásková 16100/5, Bratislava, IČO: 35 826 975, zast. advokátkou JUDr. Janka Hazlingerová, so sídlom Čapkova 8, Bratislava, proti žalovanému: MAXIM, spol. s r.o., so sídlom Pri Suchom mlyne 9, Bratislava, IČO: 17 329 884, zast. Capitol Legal Group, s.r.o., so sídlom Kollárovo námestie 28, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/300/2015-410 zo dňa 7. apríla 2016, jednomyseľne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalobca j e p o v i n n ý nahradit' žalovanému trovy dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 35Cb/28/2009-230 zo dňa 14. februára 2011 rozhodol tak, že rozhodcovský rozsudok č. 1Rci/5002/2008 zo dňa 2. februára 2009 rozhodcovského súdu zrušil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 331,50 eur.
2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 6. marca 2009 doplnenou zo dňa 21. marca 2009 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Bratislavského rozhodcovského súdu pod č. 1Rci/5002/2008 zo dňa 2. februára 2009 podľa ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v zákonnej 30 dňovej lehote stanovenej v § 41 citovaného zákona.
3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že medzi stranami nebola uzatvorená platná rozhodcovská zmluva a ani rozhodcovská doložka. Z protokolu bodu 3 v druhej vete v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 v nadväznosti na § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní zistil, medzi stranami nedošlo k uzatvoreniu dodatku k zmluve o dielo zo dňa 22. augusta 2007, kedy by si boli zmluvné strany dojednali jej zmenu - článku XI. Bod 5 v súlade s bodom 2 a to, že ich prípadne spory bude riešiť príslušný obchodný súd a prípadne zmeny zmluvy o dielo musia byť uzatvorené len vo forme písomných dodatkov k zmluve o dielo podpísaných oprávneným zástupcami oboch strán. Z uvedených dôvodov, preto súd nepovažoval za platné dojednanie o rozhodcovskej zmluve, resp. o rozhodcovskej doložke uvedenej v protokole o odovzdaní a o prevzatí diela v bode 3. v

druhej vete, nakoľko toto dojednanie odporuje platne uzatvorenej zmluve o dielo a je v rozpore s už dojednanými dohodami v tejto zmluve o dielo zmluvnými stranami stanovenými v čl. XI. V bodoch 2 až 5, protokol o prevzatí s ohľadom na jeho nezrozumiteľnosť, označil za neurčitý prejav vôle ako predstavujúci oddeliteľnú súčasť zmluvy, z ktorého nie je jasné, ktoré spory majú byť predkladané rozhodcovskému súdu. Na základe takto posúdeného skutkového a právneho stavu dospel k záveru, že je splnená podmienka na zrušenie rozhodcovského rozsudku stanovená v § 40 ods. 1 písm. d/ zákona o rozhodcovskom konaní. Čo sa týka námietky o nedostatku právomoci, konajúci súd mal v konaní za preukázané, že žalobcovi ako účastníkovi konania v rozhodcovskom konaní bola doručená iba výzva, nie žaloba. Ako naplnený dôvod pre zrušenie rozhodcovského označil aj porušenie zásady rovnosti účastníkov s poukazom na § 40 ods. 1 písmeno g/ zákona o rozhodcovskom konaní.

4. O odvolaní žalovaného (list v spise 393) ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 2Cob/217/2011-89 zo dňa 17. mája 2012 tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/28/2009-230 zo dňa 14. februára 2011 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, z dôvodu, že súd prvého stupňa sa dostatočne nevysporiadal so všetkými potrebnými námietkami a nevykonal vo veci dokazovanie originálom spisu z rozhodcovského konania, a preto záver urobený z kópie obálky a doručenký, že rozhodcovský súd doručil žalobcovi iba výzvu a nie aj žalobu označil za predčasný.

5. V ďalšom konaní Okresný súd Bratislava I rozhodol rozsudkom č. k. 35Cb/28/2009-617 zo dňa 20. júla 2015 tak, že rozsudok Bratislavského rozhodcovského súdu č. 1Rci/5002/2008 zo dňa 2. februára 2009 zrušil v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania.

6. V odôvodnení rozsudku na strane 6, súd prvej inštancie citoval doklady, ktorými vykonal dokazovanie s tým, že zoberal do úvahy podanie spoločnosti KK KUBANKA spol. s.r.o. zo dňa 21. marca 2009, ktorým bolo opravené označenie účastníkov v konaní a s poukazom na protokol zo dňa 2. februára 2008 bod 3. druhej vety zistil, že zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory vyplývajúce z ich vzájomných právnych vzťahov predložia na rozhodnutie rozhodcovskému súdu oznámenému Obchodným vestníkom XIV/1/2006 zo dňa 2. januára 2006 a s poukazom aj na právny výklad odvolacieho súdu dospel k záveru, že medzi stranami bola platná rozhodcovská zmluva.

7. V odôvodnení citoval jednotlivé ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní a v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu pripojil originál rozhodcovského spisu z prešetrovania, ktorého zistil, že existujú dôvody podľa § 40 ods. 1 písm. h/ zákona o rozhodcovskom konaní, pre ktoré možno žiadať obnovu konania podľa osobitného zákona. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázaný rozpor medzi spisovou značkou, pod ktorou bratislavský rozhodcovský súd (ďalej len „BRS“) viedol rozhodcovské konanie a spisovou značkou, pod ktorou vydal rozhodnutie. Súd vyhodnotil ako zásadnú skutočnosť, že práve číslo pred označením registra označuje sudcu (resp. senát), ktorý vo veci koná a rozdiel v označení sudcu vedúceho rozhodcovské konanie a sudcu, ktorý vypracoval rozhodnutie označil za zásadný pre právnu istotu účastníka. S tvrdením rozhodcovského súdu, že rozsudok bol označený inou spisovou značkou sa konajúci súd nestotožnil, dospel k záveru, že rozsudok nebol doručený. Za účelovú námietku označil tvrdenie Bratislavského rozhodcovského súdu BRS, že označenie podaní vo veci slúži výhradne pre vnútornú potrebu BRS, čo vyplýva aj z faktu, že priamo BRS vo veci touto spisovou značkou konanie viedol, a preto súd ma za to, že spisová značka BRS slúžila na nespornú identifikáciu a ich priradenie k prejednávanej veci. Súd vykonaním dokazovania zistil, že BRS pochybil pri označovaní rozsudku spisovou značkou, čo vyvolalo pochybnosť žalobcu ako účastníka rozhodcovského konania o totožnosti rozhodcovského konania a rozsudku vo veci samej, ktorú vadu v rozpore s § 36 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní neodstránil. Za vadu označil aj to, že BRS v rozpore s ustanoveniami zákona a rokovacieho poriadku nepreukázal založením do rozhodcovského spisu spôsob ustanovenia JUDr. N. za rozhodcu, ani jeho prijatie ustanovenia za rozhodcu, čím tiež znemožnil žalobcovi využiť legitímne právo preveriť spôsob ustanovenia rozhodcu a jeho mandát rozhodnúť v rozhodcovskom konaní.

8. Vzhľadom na uvedené, rozhodcovský rozsudok uvedený vo výroku rozsudku zrušil a o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 veta prvá O. s. p.

9. O odvolaní žalovaného zo dňa 7. septembra 2015 (list v spise 617) v spojení s jednotlivými podaniami účastníkov sporu ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp zn. 2Cob/380/2016-678 zo dňa 20. marca 2018 tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/28/2009-617 zo dňa 20. júla 2015 zmenil tak, že žalobu žalobcu zo dňa 6. marca 2009 na zrušenie rozhodcovského rozsudku Bratislavského rozhodcovského súdu sp. zn. 1Rci/5002/2008 zo dňa 2. februára 2009 zamietol a žalobcu zaviazal a náhradu trov konania.

10. V odôvodnení rozsudku citoval ustanovenia rozhodcovského zákona, zaoberal sa zásadou rovnosti strán v rozhodcovskom konaní. V bode 57 odôvodnenia uviedol, že sa nestotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, že existujú dôvody podľa § 40 písm. h/ rozhodcovského zákona, pre ktoré možno žiadať obnovu konania podľa osobitného zákona z dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, t. j. rozdielnymi spisovými značkami ohľadne vedenia rozhodcovského konania a rozhodcovského rozsudku, nakoľko nejde o dôvod, pre ktorý obnovu konania možno žiadať. Uviedol, že žalobcovi nič nebránilo požiadať o opravu rozhodcovského rozsudku. Skutočnosť, že samotné konanie vedené pod sp. zn. 3Rco/5002/08, v rámci ktorého žalobcovi bola doručovaná výzva na vyjadrenie k žalobe a chybné označenie čísla konania na rozsudku 8 1 Rci 5002/2008, podľa odvolacieho súdu neznamena, a nie je ani takou skutočnosťou, že sa jedná o iné konanie, v ktorom boli vykonané výzvy, dokazovanie a vydané rozhodnutie.

10. K vyslovenému právnomu názoru súdu prvej inštancie, ohľadne platnosti ustanoveného rozhodcu do funkcie rozhodcu, odvolací súd poukázal na obsah rozhodcovskej doložky a fakt, že jediný rozhodcovský súd podľa OVXIV/11/2006 zo dňa 2. januára 2006 bol Bratislavský rozhodcovský súd.

11. Z rozhodcovského spisu podľa odvolacieho súdu je jednoznačné, že pri čísle „1Rci/5002/2008“ namiesto čísla 3Rco/5002/2008“ ide o jedno a to isté konanie a doručovanie zásielok pod číslom 3Rco/5002/2008 je doručovaním v konkrétnom prípade k podanej žalobe zo dňa 19. decembra 2006 o zaplatenie 160 634,88 eur s príslušenstvom, čo vyplýva zo samotnej výzvy na vyjadrenie sa k pripojenej žalobe s návrhmi na dokazovanie zo dňa 22. decembra 2008, ako aj, že vydaný rozsudok v rozhodcovskom konaní súdu dňa 2. februára 2009 pod č. k. 1Rci/5002/2008 sa nepochybne týka konania v žalobe zo dňa 19. decembra 2008 o zaplatenie 4 839 286,30 Sk (160 634,88 eur). Odvolací súd v spôsobe doručovania žaloby spolu s predloženými listinami v rozhodcovskom konaní spolu s výzvou na vyjadrenie nezistil žiadne vady. Z obsahu spisu podľa odvolacieho nevyplýva, že by rozhodcovský súd niektorú z procesných strán zvýhodnil a fakt, že žalobca si výzvu spolu so žalobou neprevzal, a to ani v odbernej lehote, počas ktorej bola zásielka 18 dní uložená na pošte, čím sa uplatnila zákonná domnienka o doručení zásielky, neznamena, že rozhodcovský súd nepostupoval v súlade so zákonom a rokovacím poriadkom.

12. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu s vyznačenou právoplatnosťou 10. mája 2018 podal žalobca dovolanie, podaním doručeným súdu 15. mája 2018. Navrhol odloženie vykonateľnosti a uviedol, že dovolanie podáva podľa § 421 ods. 1 C. s. p., ktoré je v súlade s ustanovením § 432 ods. 1 C. s. p..

13. Žalobca v dovolaní namietal, že odvolací súd po deviatich rokoch zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa, a teda ide o rozhodnutie nepredvídateľné. Takýmto postupom odvolací poskytol právnu ochranu nezákonnému stavu, pričom rozhodol v rozpore so zásadami zákona o rozhodcovskom konaní. Uviedol, že odvolací súd takýmto rozhodnutím poprel práva žalobcu na spravodlivý proces, na spravodlivé prejednanie a poprel princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania (jeho právo byť na pojednávaní), vyjadriť sa v spore, predložiť dôkazy, navrhovať potrebné dôkazy a iné požiadavky. Takýmto postupom podľa dovolateľa, odvolací súd odmietol materiálnu pravdu, postupoval formalisticky a prejedávanú vec nesprávne posúdil. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie v tej istej veci medzi tými istými účastníkmi na rovnakom základe, v ktorej boli už vydané právoplatné rozhodnutia, a to rozsudok Krajského súdu Bratislava pod číslom konania 1Cob/300/2015 zo dňa 7. apríla 2016, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava I pod č. k. 30Cb/68/2008 zo

dňa 2. februára 2009, ktorým bol zrušený rozhodcovský rozsudok a v tejto veci konal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý dovolanie odmietol. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutia rozhodcovského súdu vedené pod číslami č. Rci 500/2008, 1Rci/5003/2008, 3Rco/5001/2008, v ktorých rozhodcovský súd konal vždy bez účasti žalobcu a následne len na základe žalôb žalovaného a dokladov, ktoré doložil do spisu. Následne na to dňa 2. februára 2009 iba po uplynutí jedného mesiaca od údajného doručovania výziev žalobcovi a ustanovení rozhodcu v konkrétnom rozhodcovskom konaní, ktorým bol JUDr. Gajdošík jediný rozhodca, rozhodol a vydal tri rozhodnutia pod inými spisovými číslami. Dovolateľ namietal, že keď odvolací súd všetky tieto skutočnosti nebral do úvahy, tak nesprávne posúdil splnenie podmienok pre zrušenie rozsudku rozhodcovského rozsudku. Podľa žalobcu, v tomto konkrétnom prípade mal žalobca právo na doručenie žaloby, právo dať na žalobu odpoveď a aj na podanie vzájomnej žaloby. Pretože rozhodcovský súd mu doručoval písomnosti a nedoručil žalobu, a ani výzvu a vyjadrenie k žalobe, nevyzval ho, aby sa vyjadril k predloženým dôkazom alebo predložil dôkazy, neoznámil mu ani, kto bol ustanovený za rozhodcu v konaní a ani miesto konania, kde majú byť písomnosti doručené, takýmto jeho postupom boli absolútne popreté a porušené práva žalobcu v rozhodcovskom konaní. I keď vyhodnotenie dôvodnosti nároku prvostupňový súd posúdil správne, Krajský súd ako odvolací všetky práva žalobu poprel. Všetky zákonné povinnosti a zákonom stanovené zásady boli podľa dovolateľa v rozhodcovskom konaní č. 3Rco 5002/2008 pri vydaní rozhodcovského rozsudku porušené, čo odvolací súd nevyhodnocoval, a preto nesprávne rozhodol. Napadnuté rozhodnutie rozhodcovského súdu bolo vydané inom konaní a písomné výzvy a ďalšie úkony rozhodcovskom súdu vydané v konaní pod č. 3Rco 5002/08. Výzva zo dňa 22. decembra 2008 bola zaslaná rozhodcom v konaní 3Rco 5002/ 2008 správcom, ktorý nebol v konaní do funkcie ustanovený až 2. januára 2009 a výzva zo dňa 22. decembra 2008 nebola doručovaná do vlastných rúk. Z uvedeného dôvodu je teda podľa dovolateľa jednoznačné, že v spore vedenom pod č. k. 1 Rc 5002/2008, Bratislavský rozhodcovský súd spoločnosti žalobcovi nič nedoručil, a teda rozhodnutie bolo vydané bez toho, aby bola zachovaná rovnosť účastníkov konania. Je zrejmé, že rozhodcovské konanie bolo vedené pod č. k. 3 Rco 5002/2008 a napadnuté rozhodnutie rozhodcovského súdu bolo vydané pod číslom 1 Rci 5002/2008, t. j. v inom konaní v rozpore so zákonom o rozhodcovských konaní.

14. Dovolateľ namietal aj skutočnosť, že i keď JUDr. Gajdošík bol rozhodcom aj v decembri 2008, ale v spore vedenom pod č. k. 3Rco 5002/2008, bol ustanovený až dňa 2. januára 2009, z ktorého dôvodu nemohol robiť úkony dňa 22. decembra 2008, a preto táto výzva nie je riadnou výzvou na vyjadrenie sa k žalobe. V dôsledku uvedeného podľa dovolateľa, takýmto postupom rozhodcovský súd v danej veci rozhodol iba na základe žaloby a listín, ktoré priložil k žalobe žalovaný, pričom nárok nepreukázal ani do výšky a ani dôvodu. S poukazom na uvedené podľa dovolateľa ide o naplnenie dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ustanovenia § 40 písm. g/ a h/ zákona o rozhodcovskom konaní.

15. V tejto súvislosti žalobca v dovolaní uviedol, že v takej istej veci medzi tými istými účastníkmi na rovnakom skutkovom základe a na základe správneho právneho posúdenia žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa zákona č. 2144/ 2002 Z. z., bol už vydaný právoplatný rozsudok, a to rozsudok Krajského súdu v Bratislave pod č. k. 1Co/300/2015 zo dňa 7. apríla 2016, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava I pod č. k. 30Cb/68/2009-372 zo dňa 27. júla 2015. V tejto veci konal a rozhodol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k 4Obdo/2/2017 zo dňa 30. novembra 2017, ktorým dovolanie odmietol, a preto z tohto je zrejmé, že odvolací súd rozhodol v rozpore s právnym názorom právoplatného rozhodnutia.

16. Podaním doručeným súdu 25. februára 2019 sa k dovolaniu žalobcu vyjadril žalovaný (list v spise 712) s tým, že zotrúva na svojej argumentácii. Ako prvú skutočnosť uvádza, že žalobca podáva dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. avšak neuvádza konkrétne písmeno § 421 ods. 1 C. s. p. a teda ide o dovolanie s formálnymi vadami. Jednotlivé dôvody uvádzané v dovolaní označil za neopodstatnené s tým, že z rozhodcovského spisu nevyplýva, že by rozhodcovský súd v prípade žalobcu nerešpektoval niektoré z jeho procesných práv a fakt, že žalobca si v rozhodcovskom konaní výzvu spolu s listinami neprevzal, a to ani v následnej odbernej lehote, počas ktorej bola zásielka uložená na pošte, čím sa uplatnila zákonná domnienka o doručovaní zásielky v zmysle § 25 ods. 1 rozhodcovského zákona účinného v čase doručovania zásielky. Podľa žalovaného teda uvedené nemôže znamenať, že

rozhodcovský súd postupoval v rozpore so zákonom a rokovacím poriadkom. Právny záver odvolacieho súdu, že v konkrétnom konaní zásada rovnosti účastníkov porušená nebola, podľa žalovaného je správny a nezakladajúci dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania. V článku II. jeho vyjadrenia podrobne rozpracoval dôvodnosť ním uvádzaných vyjadrení. Ako podstatnú námietku označil okolnosť, že v zmysle § 41 ods. 1 Rozhodcovského zákona možno podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a namietat jednotlivé prípustné dôvody len v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi konania, ktorý podáva túto žalobu. To, že žalobca prvý raz uplatnil vyššie uvedené námietky až v podaní z dňa 18. mája 2009, teda výrazne neskôr ako zákon pripúšťa označil tiež za podstatné. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že voči žalovanému vedie tri rovnaké súdne spory o zrušenie rozhodcovských rozsudkov, pričom súdy právoplatne rozhodli, toto tvrdenie žalovaný neoznačil za úplne pravdivé a taktiež poukázal, že problémy v konaní sp. zn. 30Cb/68/2009 nejde o totožnú vec pre posúdenie dôvodnosti žaloby. Za zjavne dôležité pre rozhodnutie uviedol aj fakt, že spor trvá medzi žalobcom a žalovaným viac ako desať rokov a spor doposiaľ nebol predložený ani dovolaciemu súdu a žalobca sa stal nemajetný, žalovanému nebola uhradená ani len časť vzniknutej škody tak celý stav nesvedčí o morálnej satisfakcii žalobcu a možnosti považovať jeho konanie, ktoré by nebolo v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) prejednal dovolanie žalobcu, po zistení, že bolo podané v zákonnej lehote za účinnosti C. s. p., oprávnenou osobou (§ 429 C. s. p.) a skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné.

18. Predmetom dovolania je vec rozhodnutá za účinnosti C. s. p. začatá podaním, návrhu dňa 31. januára 2014, teda za účinnosti O. s. p.

19. Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 C. s. p.).

20. Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, mieste, kauzálna a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

21. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti opravného prostriedku zodpovedá právna úprava prípustnosti.

22. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

23. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník

d/ v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.)

25. V danom prípade žalobca podal dovolanie, ktorého prípustnosť označil tak, že ho podáva podľa §

421 ods. 1 C. s. p., ktoré je v súlade s ustanovením § 432 ods. 1 C. s. p. (článok II. dovolania v spise na strane 683).

26. Žalobca ani v jednom bode dovolania neuviedol od vyriešenia akej právnej otázky rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo. Namietal nepredvídateľnosť a nepochopiteľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu po deviatich rokoch, odopretie práva na spravodlivý proces, odmietnutie práva na spravodlivé prejednanie veci, právo vyjadriť sa k sporu, právo zúčastniť sa pojednávania, právo na vykonanie potrebných dôkazov, v podstate protiprávnosť celého konania, čo je v rozpore s materiálnou pravdou.

27. Žalobca namietal, že rozhodnutie bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré je v rozpore s platnou legislatívou, ale neuviedol o akú konkrétnu legislatívu ide, ktorá je v rozpore s rozhodnutím napadnutým dovolaním. V podstate tvrdil, že súd nebral do úvahy skutočnosti uvedené v rozhodnutiach označených pod číslom konania 3 Rco 5001/ 2008, 3 Rco 5002/2008, 3 Rco 2003/2008 a 1 Rci 5001/2008, 1 Rci 5003/2008 s poukazom, na ktoré tvrdil, že sa nemohol vyjadriť k žalobe a že sa o uplatnených nárokoch dozvedel, až na základe exekučných konaní. Z uvedeného tvrdenia však nie je zrejmé, ani v vo vysvetlení na strane 3 dovolania posledný odsek, o aké konkrétne nesprávne právne posúdenie veci ide a s akou platnou judikatúrou je napadnuté rozhodnutie v rozpore. Jednotlivé čísla konaní uvedených v dovolaní nenasvedčujú tvrdeniu žalobcu, že napadnuté rozhodnutie dovolaním rieši totožnú právnu otázku na totožnom právnom základe a že v konkrétnom prípade sa odvolací súd odklonil od právneho názoru vyjadreného v rozhodnutiach v označených konaniach pod číslami hore vyššie citovanými.

28. Tvrdenie žalobcu, že je jednoznačne preukázané, že konaním rozhodcovského súdu bola porušená zásada rovnosti účastníkov je iba všeobecným tvrdením dovolateľa. Dovolateľ žiadnym konkrétnym dôkazom nepreukázal, že žalobcovi bolo odňaté právo na jeho ochranu, a ani z neho nie je zrejmé, o aké právo, ktoré mu bolo odňaté, išlo. Z takto koncipovaného obsahu dovolania nie je možné vyvodiť jeho diskrimináciu ako účastníka v konaní, nakoľko ide iba o jednostranné tvrdenie jednej sporovej strany, bez uvedenia dôvodu prečo jeho právo na súdnu ochranu mu bolo odňaté. Pokiaľ žalobca tvrdí, že porušenie tohto práva vyplývalo z nedoručenia žaloby a jeho porušenia práva vyjadriť sa k žalobe, právo podávať námietky a navrhovať dôkazy, dovolací súd poukazuje na odôvodnenie odvolacieho súdu, z ktorého je zrejmé, že odvolací súd v súlade s procesným právom uplatnil zákonnú domnienku o doručovaní zásielky v zmysle § 25 ods. 1 rozhodcovského zákona účinného v čase doručovania žaloby, keďže zo žiadneho dôkazu nie je zrejmé, že žalobca si zásielku (žalobu spolu s listinami) v odbernej lehote, a to ani v následnej odbernej lehote prevzal. Jeho tvrdenie o mylnom uvedení čísiel konaní, pre posúdenie, že mu bolo odňaté právo na súdnu ochranu taktiež neobstojí, nakoľko zo žiadneho dôkazu (doručenky) nie je zrejmé, že žalobca prevzal inú zásielku, ku ktorej sa vyjadril a rozhodcovský súd jeho vyjadrenie neakceptoval. To, že žalobca sa nemohol vyjadriť k žalobe a listinám doloženým k žalobe si žalobca v podstate spôsobil neprevzatím doručovanej zásielky, čo nie je možné považovať za odňatie práva na spravodlivé konanie a porušenie práva na spravodlivý proces.

29. Neposkytnutie možnosti obrany a možnosti navrhovať dôkazy, právo zúčastniť sa konania nebolo zapríčinené, ako tvrdí žalobca, skutočnosťou, že mu neboli riadne doručované tieto zásielky, ale tým, že žalobca si doručované zásielky na pošte v úložnej dobe neprevzal, čím si sám spôsobil neinformovanosť a nemožnosť sa k žalobe vyjadriť, navrhovať dôkazy, zúčastniť sa konania, čo nie je možné označiť ako nezákonné konanie a protiprávne rozhodnutie rozhodcovského súdu.

30. Žalobca v dovolaní iba uvádzal, že v prejednávanej veci bol naplnený dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedený v § 40 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona o rozhodcovskom konaní, čo je pre naplnenie dôvodov na posúdenie prípustnosti dovolania s poukazom na § 421 ods. 1 C. s. p. spolu s ustanovením § 432 ods. 1 C. s. p. nepostačujúce. Z ustanovenia § 432 ods. 1 C. s. p. vyplýva, že dovolanie prípustné podľa § 421 možno odvodiť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom posúdení veci. Z obsahu citovaného ustanovenia je zrejmé, že toto ustanovenie hovorí o možnosti odôvodnenia prípustného dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. V konkrétnom prípade však žalobca v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. prípustnosť dovolania nepreukázal, konkrétne neuviedol od vyriešenia,

ktorej právnej otázky rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo, a ani z obsahu daného dovolania nebolo možné túto otázku konkretizovať. Všeobecný poukaz dovolateľa, že podľa neho ide o dovolanie prípustné z dôvodu, že ide o nezákonné rozhodnutie, je pre posúdenie prípustnosti dovolania nepostačujúce a práve takýmto postupom odvolacieho súdu, ktorým by preskúmaval takéto napadnuté rozhodnutie súdu, by došlo k porušovaniu rovnosti zbraní a práva obidvoch sporových strán na spravodlivý súdny proces.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, sa stotožnil s vyjadreným právnym záverom odvolacieho súdu, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol.

32. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a na to, aby vyvolalo právne následky, a teda mohlo byť predmetom odvolacieho prieskumu, musí spĺňať podmienky predpokladané zákonom. Jednoznačne musí ísť o dovolanie prípustné a má slúžiť na odstránenie zmätočnosti a nesprávneho procesného postupu a nesprávneho právneho posúdenia. V ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. púšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V danom prípade, nesprávny procesný postup súdov, ktorým by bolo žalovanému znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, žalobca nepreukázal.

33. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

34. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 447 ods. 1 písm. c/ C. s. p.).

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky § 35 C. s. p. s poukazom na uvedené dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 447 ods. 1 písmen c/ odmietol.

36. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.